

דף עיר

"לייהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משואות- יצחק

במפרשים

י.ול ע"י מ.מושקוביץ * משואות- יצחק 79858 ד.ג.שדחה-גות * טל': 08-8616173 * פקס: 08-8616174

פלשת ויקרא   שנת תשס"ט

א. תוספת ברכה. זטמן ידו (א' ד')

פרק א' פסוק ד':

בגמרא מנוחות (צ"ג ב') אמרו, זטמן ידו ולא יד אשתו. ומפרש עוד, דעל כן צריך למעט זה מפורש, ממשום דחיי אמינה אשתו בגופו, קמ"ל, ויש להעיר מכמה מקומות בגמרא אמרינן לעניין כמה דיןיהם דאשתו בגופו, כמו בברכות כ"ד א', בכתובות ס"ז א' ובבכורות ל"ה ב', ובכלום קיימו זאת לעניין עקרין דיןיהם, ומה נשתנה דין סמיכה דמעטינן אשתו ולא עוד, אלא דמפרשים מפורש, דברה לא אמרינן אשתו בגופו, ומה טעם בזה.

ונראה דאמנו יש בו טעם מיוחד, או סבה מיוחדת למעט סמיכהasha בקרבון בעליה, וזה עפ"י המבורא במס' חיגגה (ט"ז ב') דסמיכה על קרבון צריך להיות בכל כחו (של הסומר), ואת ערך כחו לא תוכל אשתו למלאות. כי כאשר כחה רפואי מכח איש, ואם כן לא תוכל מצות סמיכה בקרבון שלו להתקיים בתקונו בכל כחו, וקרוב לו מה דזה גם הטעם מה שלא תוכל הסמיכה להתקיים לא ע"י עצמו ולא ע"י שלוחו, כמבואר בגמ' מנוחות שם, יعن כי כח איש כמו שהוא לא יכול להמסר לאחר.

ועפ"י סברא זו אפשר לישב קושית התוס' ביבמות (ק"א ב') על הפטוק בענין חיליצה (פ' תצא) וקראו לו זקנין עירו, ואמרו בגמרא, וקראו לו — הם ולא שלוחם. והקשו בתוס' מהא דקיים בعلמא שלוחו של אדם אינו כמוomo שמעט הפטוק כאן.

ולפי מה שבארנו בדבר התלוי בכח האיש, והוא הדין בכשرون نفسه, אי אפשר למסורת לאחר, יعن כי אולי אין כחו של השלה בוחה ככח המשלה, וידיע בגמרא, דמתורת הקרייה של הזקנים להיבט להתת לו עצה ההונגת לו בענין זה, שאם הוא ילד והוא זקנתה, או הוא זקן והוא ילדה אומרים לו כלך אצל שכמותך ולא חכנית קטטה בתחום ביתך (יבמות ק"א ב'), ותכלית המאמר הזה שיותר נכנן לחולץ מאשר ליבם אותה, והנה דבר זה, כמובן, צריך להסביר היטב לו עד שידע את אשר לפניו וישמע לדבריהם, ולהסביר יפה צורך היהיות בעל כשרון מיוחד לו, שדבריו יפעלו למטרתם,ומי יודע אם השלה יכול למלא משלה ואות, ואם לא יטפל לא תאמת מטרת הדברים, ולכן לא שייר בוחה שליחות, ודבר זה מסור לה旄לחים הזקנים בעצמם, שהם אנשים חכמים וידיעים את אשר לפניהם הם שלשה, כדי מצות חילצה בשלשה דיןיהם, בדבריהם. ועם זה הזקנים הם שלשה, כי את אשר יצמצם האחד י מלא השני והשלישי, מה שאין כן בשליח שהוא אחד, ולכן מענין זה אין ראייה לדעת מא שלא יהיה שלוחו של אדם כמותו, כי בענין זה תנאי מיוחד וסבה מיוחדת. וע' מש"כ בס"פ שופטים בפ' ויצאו זקניך ושותפיך.

וַיַּקְרָא

* * *

ב. הכתב והקבלה.

פרק א' פסוק ט':

(ט) המובהה. מקום סמיון לԶ'יקם לס פ' זכמים ולפצעות מל'ז' זכמים נקל מוגם (אפסעטן), ולשם זם סוג על סקלצנות סנוואים במס פ' ז'ס כמ'ק (פ' ז' מס' 4), וסמנתגנון (חננאל) מסול לנגן מקומות גזות, חיוו נמי כוונת סמיינס: עליה אשה ריח נוחה. בטיעז מהל זם ז'ס מעטט ס' (מלמאז ז' ס' ז') מיס טנמאז זקלצנות ריח נימם לס', נח לנמקל מעטל סקלצנות זם כ' מעתס סליט וממאנזוטוי, כי סמאניט קלען למ ימיטז טזקלען ננד נמאנל ענו, הטל ענלה דלעטו טזקלען חייו כ' ז' ריח נימם הלא מיס טזוח עריל לענטות, וחס חיינו ממקן מעטטו נלהי עליו: ומה לי כו זכמים, ווומתל הליו ימ' לנגן ריח נימם, כי כלהל כלים פטוע סעדי מלזוק עד על פלאג זענלוו סיומו טווע, כמו כן יסיס טזקלען לפנ' ס' כמאנטכל מל סמנטס טעוויס טענאל סטקליע זענאות מאלהן ופלטה, ונקל ריח כי עד כל לדע נונגט הלא סמניגיט מלט כו הליו יומתל לו גלטניינו לנגן ריח כטהיין: מלזוק ריחים מלמהה ספ' יונגיינ, ווומתל ה'ס כל סענאייט קלען יטן דעמו לענטות מטאוז ולטקלען הליו ימ' עד טזקלען זו ריח ס' מעטט סנוואיז מס'יס, עכ'ג.

Office

1. נא ליזה כלערוי פֿאנזַען מאָילַען פֿאַלְעַן גִּיסְעַד?
  2. נאָהֶה הקַעַד האַפְּלַעַן אַנְזַעַטְהַן הַקְּרִיבָן, וְאַנְזַעַטְהַן הַכְּרִיבָן, מאָילַעַן?
  3. נאָהֶה נַעֲמֵיד כַּעַד נַחֲכָרַן, המַכְּפָגַן גַּתְסְּבִּיכָּן?
  4. נַעֲמֵיד, גַּתְסְּבִּיכָּן נַעֲמֵיד נַעֲמֵיד נַעֲמֵיד?

* * *

ג. ביאור יש"ר. פרק ב' פסוק א': ב (א) ונפש. נסמת הולס כל עוד סתיו קצורה בגוף ופועלת פעולות תחת הקמע על ידי כל הגוף, נקרלה נפש, על כן בכל הגוף כליה מיווקים מעשי הולס מזע ורע ונפשו, ולמה נזכר צדוס מקוס נזון נסמה, כי סית' קס נורחן געבור שיט' עליונה, נפומה מן הכס גהפי ופועלת כל גוף, ולפי דברך הימין חמר הולס כי יקריך וכו', ידענו כי נפש הולמור כלון ריהם נפש הולס, כי מלת נפש כולה נס נפש הנטמה, ארין לה כה לפעל רק חמת הנס: כי תקריב. גנדבה: קרבן מנחה. זורון נעשה נחת רוח למתקלו, וקרוב לו גענין כס ניחום וכס מנוחה: סלת. סלת כל חניעס, ובמנחת מלווה מפורך סלת חמיעס (שםות כ"ט ז'): סלת יהיה קרבנו. כל קמנחות הולמורות גענין כס סלת, אבל זו לנדה נקרלה מנהת סולט וזטו: סולט יש'ה קרבנו כי נקמלה נועדה סלת, וכלהמורות מהריה נלהות קוזס קמייה: ויזק עלייה שמן. המכיה מהה יוק זמן על כולה ונוטן עלייכ' לגונכה, כי מקמיה ומיין מנות כהונכה: ובתן עלייה לבנה. מניהם קומין לגונכה על מקלת המנחה, ארין פלונגה

כקמלה עמכ:

piske

1. נמי הטעיה קדועה הכלכלן איז'ן נושא כלכלי פגיעה?
  2. נמי ראה לנו יראת ונתן, ו' פגיעה פגיעה?
  3. כלכלי דיבר כי פגיעה י' ראה"ם הנה בCFG' נתקה הי' שורה?
  4. פגעה מין פגיעה כי זה פגעה?
  5. נוחה, רוחה, נוחה - כיף נזקנו לאריך ויקח כווארה, אתה לא תזה כלכלי פגיעה מארך?
  6. פגעה זו רקען נזקנות סופית?
  7. נמי ייזק'ן לנו ונתן, פגעה?

* * *

נפש איתה, וחוּדריוּ הַכְּתוּב כִּי תַחֲסֵר הַנֶּפֶשׁ גַם
בְּחַטָּאת הַשׂוֹגָן, הָאֱמָת שֶׁל־א מִתְחַסֵּר בְּלָה אֶלָּא
מִקְצָתָה וְלֹצֶד מִתְחַסֵּר כִּזְהָה הוּא אָשָׁר אָמַר הָיָה כִּי
יָבִיא קְנוּפָן וְכַזְהָה תַּתְקַרֵּב הַנֶּפֶשׁ לְשָׁרֶשֶׁה וְזַאיְרָה
אוֹרָה כְּבַתְחַלָּה אֶבֶל בְּמִזְרָחָה שְׁתַחַסֵּר כֹּלָה לֹא
יְוַעַל תְּקִנְתָּה פְּאַרְבָּן כִּי אֵין נֶפֶשׁ בְּמִצְיאוֹת
לְגַרְבָּה עַד אָשָׁר יִשּׁוֹב וַיַּעֲבֹר עַלְיוֹ יּוֹם הַכְּפֹרוֹת
וַיַּחַיָּה עַד אָמָרוֹ (יְחִזְקָאֵל י'ח) וְהַשִּׁיבוּ וְחוּיו :

פרק ד' פסוק ב'. **נֶפֶשׁ.** אָמָרוּ ר' יְהוּיל (חו"כ) לְרֻבּוֹת גְּרִים, וְאַם
לְכָלְלַנְּשִׁים קַיהֲ לֹו לְוֹמֵר אַדְםָ כִּי יִחְטָא
כִּי אַדְםָ כּוֹלֵל זָכָר וַנְּקָבָה דְּכַתִּיב (פְּרָאַשִּׁית ה' ב')
וַיִּקְרָא שְׁמָם אַדְםָ. וּבְדָרְךָ רַמּוֹן יְכוֹן כִּי לְעֵד
שְׁנֶפֶשׁ שֶׁל אַדְםָ רְשָׁעָה הִיא נְחַסְּרָת לְצַדְּ מְעָשָׂה
הַרְעָה בְּאִמְצָעֹות הַעֲזָן בְּמַזִּיד וְלֹזָה יְקָרָא הַרְשָׁעָה
בְּחִיקָיו מִתְדַּתִּיב (יְחִזְקָאֵל י'ח) בְּמוֹת הַמֶּת כִּי אֵין
לֹו נֶפֶשׁ, וְהָוָא ג'כ' אָמָרוֹ (מִשְׁלִי כ'ג') אִם בְּעֵל

סימני

1. **גַּתְתָּה פְּרִים וְלֹא רְעִים?**
2. **אַתָּה קָוָתָה גַּתְתָּה הַאֲזָם מִתְּסִירָה חִוְּתָה?**
3. **אַתָּה הַהְבִּיגְגָּתָה מֵין אַזְּיוֹן רְעִים?**
4. **אַתָּה הַקְּרָמָן אֵין אַזְּיוֹן וְאַתָּה כֵּן אֵת גְּזִוָּתָה?**

* * *

ה. **כָּלִי יְקָרָה.**

פרק ה' פסוקים ב'ג', כ'ד': **וְהַשִּׁיבָה אֶת הַגְּזָלָה אֲשֶׁר גַּזֵּל, לֹא שִׁישְׁלָם
הַמִּי הַגְּזָלָה, אֶלָּא אֶת אֲשֶׁר גַּזֵּל
בְּעִינוֹ.**

וְשִׁלְמָם אָתוֹ בְּרָאָשוֹ וְגוֹ. כִּי קְקַבְּחָה מָנוֹטָר
עַל שָׁלוֹן, וְאַינּוּ מִקְפִּיד אִם יַאֲחַר זָמָן
הַבָּאָת אֵיל אֲשֶׁמוֹ לְהָהָר, עַל בֵּן צָהָה לוֹ לְהַקְדִּים
פְּשָׁלּוּמִין לְאַדְםָ לְמַן לוֹ בְּרָאָשׁ אֶת כָּל שָׁלוֹן,
וְאָמַר בָּהָר יָבִיא אֲשֶׁמוֹ עַל הַשְׁבּוּעָה.
וְחַמְשָׁתִיו יִסְפֵּף עַלְיוֹ, עַל שְׁהִי מְעוֹתָיו
בְּטִילִים אֲצָלוֹ. וְעַנְנָן הַחַמְשָׁה
הָוָא, לְפִי שְׁהַקְבִּיחָה נָוְתָן אֶל הַאַדְםָ זָהָב
וּרְכָבָפְּנִים, בְּרִי שִׁבְזָבוֹנוּ וַיְתַּפְּנָן מִשְׁלָוּ לִשְׁם הָ
לְעִנְיָן עַמּוֹ. וְאָמָרוּ ר' יְהוּיל: **חָרוֹצָה לְבָזָבוֹן אֶל
בָּזָבוֹן יָוֶר מִחְמָשׁ,** שְׁנָאָמָר: **עַשְׂרָה עַשְׂרָנוּ
לְהָ** (בראשית כח, כב), **וְעַשְׂרִירָא בְּתָרָא
כְּעַשְׂוֹרָא קְפָא** (כתובות נ). **וְזָהָה** הָאִישׁ לֹא זָה
שֶׁלָּא בָזָבוֹן לְתֹן מִפְּמוֹנוֹ חַמְשׁ לְצַרְחָה הַקְדִּשׁ
אוֹ לְפָרְנֵסָתָה חַבְרוֹן, אֶלָּא אֲדֹרְבָּא גַּזֵּל מִשְׁלָל
הַקְדִּשׁ אוֹ מִשְׁלָל חַבְרוֹן, עַל בֵּן תְּדִין נָוְתָן
לְהַעֲנִישׁוּ בְּתוּסְפָת חַמְשׁ, כִּי גִּזְלָתָה הַקְדִּשׁ יְכָפֵר
בְּהַשְּׁבַת הַגְּזָלָה, וְמָה שֶׁלָּא בָנָן הַחַמְשׁ, יְכָפֵר
לוֹ בְּמָה שִׁיּוֹסִיף חַמְשׁ.

סימני

1. **אַתָּה הַקְדִּשָּׁה גַּזְעָץ הַרְכָּזָן וְאַתָּה אַזְּנָה כְּלָבָרְרָן?**
2. **אַתָּה תְּקִוֵּי מִסְסָזָק הַאֲזָזָז גַּזְעָץ הַעֲזָרִים אַזְּנָה צַדְּכָן?**
3. **גַּתְתָּה הַקְדִּשָּׁה אַזְּנָתָר וְלֹא?**
4. **צַדְּכָן אַחֲכָה כְּלָבָרְרָן אַזְּנָה גַּזְעָץ הַסְּפִירָן?**
5. **תְּמִיכָּת גַּעֲלָר גַּתְתָּה זְוַקְאָה חַאְסִית?**

* * *